(ZEITUNGSDRUCKSACHE)

Вівторок 4. січня 1944. Рік V. Ч. 2 (1035)

КРАКІВСЬКІ ВІСТІ

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Краків, Ожешкової 7. — Тел. 104-81
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: Краків, Райхсштрасе 34. Тел. 230-39

„Krakauer Nachrichten" — Ukrainische Tageszeitung
SCHRIFTLEITUNG: Krakau, Orzeszkowastrasse 7. — Fernruf 104-81
VERWALTUNG: Reichsstrasse 34. — Fernruf 230-39, 146-49

Місячна передплата 6·— зол. Кошти пересилки 1·50 „ 7·50 ЗОЛ.
Ціна примірника 30 сот.

Перемога за всяку ціну

Новорічне слово Адольфа Гітлера

БЕРЛІН. — У традиційному новорічному слові Фюрера, що його проголошено в німецькому радіо, з'ясовані вичерпно всі ті численні проблеми, якими цікавиться живо сьогодні, на початку нового року, сумління европейських народів. Після того, як Фюрер згадав про матеріяльну й моральну підготову аліянтів до війни та, зокрема, схарактеризував відповідальну ролю Англії в цій грі, він сказав, що саме Англія, провокуючи сучасну війну, жила у тій божевільній омані, що вона зможе свою стару практику в розпалюванні европейських воєн, проводити цим разом успішно, з особливо малою витратою власних засобів. Однак при реалізації тієї традиційної політики британського імперіялізму переочено кілька важливих фактів.

МІЖНАРОДНИЙ ЖИД — НАЦЬКОВУВАЧ

У зв'язку з цим Фюрер заявив буквально:

„У теперішній війні прийшла повна зміна ситуації через те, що Англія не може бути користувачем відновленої теоретичної рівноваги сил у висліді цієї війни, лиш таким користувачем може стати виключно большевизм. Тому так звана рівновага европейських сил на довший час взагалі неможлива. Зате необхідність зберегти Европу перед большевицькою небезпекою стає питанням виключно існування якоїсь домінуючої континентальної потуги. Британська думка про те, що зручним жонґлюванням та висуванням союзницьких сил від випадку до випадку можна буде пересувати европейський питомий тягар відповідно до потреби та в будь-якому напрямку, вже перестаріла і вона стала неможливою внаслідку події твердої дійсности.

Бо в боротьбі великих народів сама Англія не може вже грати власної вирішальної ролі. У союзі Англії з большевизмом, або з американськими Зєдиненими Державами ті союзники не потребують Англії, зате Англія без допомоги тих держав стає безпомічною й нездібною продовжувати свою дотеперішню традиційну політику.

Війну, що її Англія розпочала, гадаючи продовжувати свою стару традиційну політику европейської рівноваги, підримало і пропаґандивно підготовило міжнародне жидівство, але сьогодні її ведуть аґітаційно вже не в користь англійських інтересів, лиш у користь перемоги жидівської світової диктатури. Англія, яка так часто використовувала народи, як струмент для своїх власних безоглядних европейських цілей, сьогодні стала вже саме струментом у руках ще безоглядніших великодержав. Байдуже, як ця війна випала б, британська великодержавницька позиція в усякому випадку мусить бути з кінцем війни слабшою, як була нею на її початку. Коли у свідомості цього факту британські державні діячі думають тепер, що найкраще далі вити разом з вовками, то вони такою поведінкою ніяким чином не зможуть спричинити зміну такого природного розвитку подій. Міжнародний жид не нацьковує до цієї війни на те, щоб Англія зберегла себе світовою потугою, або щоб вона бодай заховала своє великодержавницьке становище. Міжнародний жид веде цю війну на те, щоб Европа стала большевицькою і то включно з Англією. Союз, що його заключила Англія із дияволом, вийде так, як до цього часу завжди виходило таке записування душ: не Велика Британія приборкає большевицького чорта, лиш большевицька отрута, щораз більше буде вжиратися в саму Англію та доводити вкінці до упадку".

„НЕ БУДЕ ПЕРЕМОЖЦІВ І ПЕРЕМОЖЕНИХ"

Про ролю Німеччини сказав Фюрер:

„Кожне заломання Німеччини змело б континент з культурною традицією, що має дві з половиною тисячі років. На його місці було б здвигнене варварство, що його може уявити собі лише той, хто знає большевизм на Сході".

„Маємо досить ясний образ ситуації, щоб знати, як мусіла б виглядати доля Німеччини й Европи, коли б ми не були в силі виграти теперішньої боротьби".

„...Здаємо собі ясно про це справу, що через те ця війна залишає без уваги всі колишні стрими, які виникали із чисто людської гуманности, тому що на кінець цієї війни не буде переможців і переможених, лиш виключно тільки опілілі та знищені. Коли ж крім цього у такій війні можливе таке, що — у своїй брутальності справді вперше в історії світу — люди формально спеціялізуються в водонні війни проти жінок та дітей, та самі приймають почесний титул „вбивників", тоді з того самого можна вже вимірковати, яка доля постигла б переможену частину. Бо хай ніхто не каже, що це придумано лиш для стільки то і стільки десяток тисяч дітей, або стільки то і стільки десяток тисяч жінок і дівчат. Ні! Бо в очах сьогоднішніх англійців і тих, що поза ними стоять, це є єдине, що варто оплакувати. Вони були б надзвичайно щасливими, якби на місце цього вони мали змогу знищити в десять, а то й у сто разів більше людей. Вони висловлюють це зовсім брутально і отверто і ми приймаємо це так же відверто до відома. З цього ми бачимо, що йде тут про немилосердну боротьбу за бути чи не бути, що йде про боротьбу, на яку від нас, на жаль, може прийде відповідь тільки така ж немилосердна. Бо яким би великим не був сьогодні жах, його не можна порівняти з велетенським нещастям, яке впало б на всю Европу, якщо б оця злочинна коаліція мала б перемогти. Що оці їхні диявольські наміри існували від самого початку, виходить ясно й недвозначно з того, що вони, оті британські нацьковувачі до війни, консеквентно відкидали у свій час мої пропозиції про розброєння, відкидали внески на виключення бомбової війни та взагалі відкидали всі мої зусилля гуманізації війни, чи пак обмеження цієї війни тільки до справжніх вояків. Вже тоді інспіратори британської політики, всі оті Ванзітарти й товариші, прийняли рішення повести майбутню війну, як війну для винищення власне тих, що не воюють, і то засобами, що їх вони уважали для цього відповідними, після того, як уже у всесвітній війні стосована, всупереч усім міжнародним правам, бльокада проти жінок і дітей наслідком загальних зусиль до самовистачальности не обіцювала вже, здавалося, достатнього успіху".

ВЕЛЕТЕНСЬКА НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ ЕВРОПИ

Вирішальним являється, що загалом сталося б з Европою, якби ця коаліція мала перемогти. Всюди, де сьогодні є британська влада, життя проходить в голоді й нужді. В той час, коли англійські махінатори у своїй нахабній, безстидній, забріханості шермують заходами рятунку післявоєнного світу, вони не можуть заперечити, що у во-

(Док. на 2. ст.).

На потреби нашого зорганізованого життя

У довоєнних часах виринало напередодні Різдвяних Свят питання: на яку установу призначити дохід з коляди? Питання було нелегке — багато мали ми установ, великі потреби. Нині справа куди простіша. Агенди майже всіх наших колишніх установ перебрав Український Центральний Комітет. Його бюджет обіймає всі потреби нашого зорганізованого життя.

Головне завдання Українського Центрального Комітету — зберегти фізичне існування народу, загроженого теперішньою воєнною завірюхою, тому головне місце в бюджеті тієї нашої провідної установи займає суспільна опіка. Суспільна опіка тим успішніша, чим більше матеріяльних засобів має до диспозиції. Більше Український Центральний Комітет має грошей, тим більше людей охоронить від голоду, холоду, від злиднів, тим більшій кількості молодих людей запевнить спроможність до самостійного заробіткування і т. п. Потреби суспільної опіки тепер дуже великі. Раз — це війна, що залишила багато сиріт, бездомних, інвалідів. Друге — суспільна опіка у нас нова царина. До 1939 р. було у нас мало захистів, бурс, вишкільних заведень, ясел, садків.

Тепер, коли урухомлюємо та розбудовуємо цю ділянку праці, мусимо робити великі інвестиції в ремонт, адаптацію будинків, устаткування і т. п. Раз ті інвестиції пороблені, раз набудемо будинки та внутрішнє устаткування для наших захистів, бурс, садків і т. п., тоді прийдеться обтяжувати наше громадянство лиш біжучими видатками на утримання тих, що живуть у наших установах замкненої суспільної опіки, себто куди меншими видатками. Це одно. Друге: коли теперішні стипендисти здобудуть звання і стануть звертати стипендії зі своїх заробітків, то всі стипендійні фонди дістануть постійні власні впливи на дальшу допомогу молоді фахових, загально-освітніх і високих шкіл.

Суспільна опіка — головна видаткова позиція в бюджеті Українського Центрального Комітету, але не єдина. Молодь чекає від Українського Центрального Комітету не лише утримання, але й відпочинкових таборів на літо, спортових площ, спортового приладдя, якого не може набути, бо сама ще не заробляє. Українській дітворі треба не лише хліба насушного, але й шкіл. Український Центральний Комітет помагає не лиш організаційно, але й фінансово, у вишколі нових учительських кадрів для наших шкіл; учителі з бідніших околиць, сіл, які самі ледве животіють, очікують від Українського Центрального Комітету підтримки, щоб могти втриматися на своїх відповідальних становищах, так, як велика частина міської інтеліґенції та робітництва, що не можуть вижити зі своїх заробітків.

Великого вкладу гроша вимагає культурна праця у всіх її ділянках, в освітній, чи у мистецькій. Додаймо до того кошти службових поїздок, платень, винайму та уладження комітетських домівок, канцелярійного приладдя ітд. — всі адміністративні кошти, без яких неможлива ніяка поважніша праця у загально-краєвих розмірах, тоді з'ясуємо собі, яких великих гроше-